

ת"פ 9509/01/14 - מדינת ישראל נגד קובי-בן רווח

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9509-01-14 מדינת ישראל נ' רווח

בפני
בעניין: כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
קובי-בן רווח

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של איומים, בניגוד לס' 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ופציעה בניגוד לסעיף 334 ביחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק.

2. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם ויואל הוק (להלן: "המתלונן"), אשר היו בתאריך 3.7.13 שותפים לדירה, נקלעו לויכוח על רקע שימוש של המתלונן במכונת הכביסה השייכת לנאשם. הנאשם הוציא את בגדיו של המתלונן ממכונת הכביסה, ואיים כי יהרוג את המתלונן אם זה ישתמש במכונה. חרף זאת ניסה המתלונן לשוב ולהשתמש במכונה. לפיכך נטל הנאשם בקבוק בירה מהמטבח, שבר אותו, ובעזרת פיית הבקבוק תקף את המתלונן בחזהו. באמצעות חלק אחר של הבקבוק שרט את המתלונן בכתפו וגבו. כתוצאה מהאמור לעיל, נגרמו למתלונן חתך בחזהו ושריטות מרובות בגבו התחתון, והוא נזקק לתפרים בחזה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של זכות האדם לשלמות גופו וביטחונו. נטען כי מדובר בתקיפה אלימה באמצעות ניפוץ בקבוק, השקולה לשימוש בנשק קר, וכי התקיפה אך בדרך נס הסתיימה בתפרים ולא בתוצאה הרסנית יותר. כן נטען, כי הנאשם לא פנה להגיש עזרה למתלונן אשר דימם ונאלץ להזמין אמבולנס בכוחות עצמו, אלא העדיף לנקות את הבית משברי הזכוכית וכתמי הדם. עוד נטען, כי אמנם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אך בעבירות מסוג זה שיקול

השיקום נסוג מפני שיקולי הגמול וההרתעה. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה, ולא הפנים את הפסול במעשהו, בעוד המתלונן, חברו, נושא על גופו צלקות וטראומה קשה.

נטען כי בהתאם לפסיקה יש לפעול למיגור תופעת האלימות באמצעות הטלת עונשי מאסר ממושכים. המאשימה טענה כי בנסיבות תיק זה מתחם הענישה הינו 9-24 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשם עונש שאינו ברף הנמוך של המתחם, לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר על תנאי ממושך, קנס ופיצוי למתלונן.

4. **מטעם ההגנה העיד מר יהודה רווח**, אחיו של הנאשם, אשר גולל בפני בית המשפט את סיפור חייהם. הנאשם ואחיו נולדו למשפחה חרדית מרובת נפשות, ובשל אלימות במשפחה החליט הנאשם לעזוב את הבית בהיותו כבן 15. אף האח עזב את הבית, בעקבות הנאשם, והנאשם דאג לו ושימש לו כאב ואם. העד תאר את המחסור אשר חוו ואת הימים בהם נאלצו ללון בגנים ציבוריים ולתור אחר מזון. על אף הקשיים, השניים מעולם לא הסתבכו בפלילים, ובזכות עזרתו של הנאשם התגייס האח לשרות צבאי.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם הענישה אליו עתרה המאשימה אינו הולם את הנסיבות, שכן לדבריו אין לגזור גזירה שווה בין שימוש בסכין למקרה שלפניו.

כן נטען, כי בהתאם לתיקון 113 לחוק יש להתחשב בהתגרות מצד הקורבן. הנאשם אמר למתלונן מפורשות שלא לעשות שימוש במכונת הכביסה, הוציא את הבגדים מהמכונה, וחרף זאת המתלונן שב והחזיר אליה. נטען כי יש בכך משום התגרות אשר גרמה לנאשם לאיבוד עשתונות רגעי.

ב"כ הנאשם ציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, והוסיף כי הנאשם קלט לעבודה אף את המתלונן, אשר גם לו נסיבות חיים קשות, וסיפק לו בית חם. עוד נטען, כי הנאשם בעצמו נפצע במהלך האירוע.

ב"כ הנאשם יצא נגד טענת המאשימה כי הארוע יכול היה להסתיים בתוצאה חמורה יותר, והיפנה לפסיקה במסגרתה בגין מעשים חמורים יותר הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

נוכח המתואר לעיל, טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש הינו בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לאור העדר עבר פלילי לנאשם, וחובותיו הכלכליים, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

6. **בדברו לעונש**, הביע הנאשם צער על שארע, ציין את נסיבות חייו הקשות והעיד על עצמו כי אינו אדם שנוהג באלימות.

7. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בעקבות מעשיו של הנאשם הינם הזכות לביטחון ושלמות גופו של האדם, הזכות לכבוד ולתחושת בטחון של הפרט, בודאי בהיותו מצוי בין כותלי ביתו.

הפסיקה עמדה פעמים רבות על החומרה הטמונה בעבירות האלימות, ועל כך שהאלימות הפכה לנגע רע בחברתנו. כך, נקבע בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".

בת.פ. 9992-05-10 (מחוזי חיפה), מדינת ישראל נ' יצחק גבאי, נקבע בהתייחס לכך שהתקיפה נעשתה באמצעות שבר בקבוק ולא בסכין:

"העובדה שהנאשם דן לא עשה שימוש בסכין אלא בשבר בקבוק, אינה מקלה הואיל וגם שבר בקבוק עלול לפגוע באופן חמור בגוף האדם, לפצוע אותו וסימניו של המתלונן יעידו".

אין לי אלא להצטרף לדברים אלו.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לס' 40ג' לחוק, הרי שמדובר בארוע בו ננקטה אלימות קשה בשל ויכוח על דבר של מה בכך. במהלך ויכוח בין הנאשם למתלונן, חברו ושותפו לדירה, איים הנאשם על המתלונן ברצח, ומיד לאחר מכן פנה למטבח, נטל בקבוק, שבר אותו, ועם שברי הבקבוק תקף את המתלונן.

למותר לציין כי אף אם יש צדק בטרונות הנאשם כלפי המתלונן באשר לשימוש במכונת הכביסה ללא אישור, ואף אם מעשי המתלונן נדמו בעיני הנאשם כהתגרות, על מחלוקות מסוג זה להיפתר בדרכי שלום.

לא ניתן להשלים עם כך שויכוח בין שותפים לדירה יסתיים בטיפול כרוגי למתלונן, ובצלקת הניכרת על גופו. דברי ב"כ הנאשם כי מדובר באיבוד עשתונות רגעי, לא נטענו על ידי הנאשם עצמו, אשר הכחיש את המעשים.

אף אם צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי אין להעניש את הנאשם בגין פגיעה חמורה יותר, אשר לא נגרמה בפועל, הרי שמעשי הנאשם מגלמים מסוכנות ממשית, ונוכח האמור לעיל מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית.

10. הענישה הנוהגת בעבירה בניגוד לסעיף 334 ביחד עם סעיף 335:

- א. ברע"פ 7498/11, **מוהנד נאטור נ' מדינת ישראל**, נידונה בקשת נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה, פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. באותו מקרה התחשב בית המשפט בנסיבות משפחתיות קשות של הנאשם, בהמלצת שירות המבחן, ברקע לסכסוך, ועוד, ודן את הנאשם ל-12 ח' מאסר ולהפעלה במצטבר של מאסר מותנה.
- ב. ברע"פ 7378/13, **ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שסטר לשותפו לדירה ודקר אותו באמצעות סכין בבטן ומעל המפשעה. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ובשל כך שעברו הפלילי ישן, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ג. ברע"פ 4993/14, **חיים אוטמזגין נ' מדינת ישראל**, נידונה בקשה של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה כשהעברין מזויין והיזק לרכוש, לאחר שתקף אדם באבן. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שפשופים וחתך במצחו. הנאשם נידון ל-20 חודשי מאסר ולהפעלת מאסרים מותנים כך שנידון בסך הכל ל-37 חודשי מאסר.
- ד. בעפ"ג (מחוזי חיפה) 6597-02-09 **פחרי עמאש נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שחתך את המתלונן בפניו באמצעות סכין. הוא נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל.
- ה. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' עמרם טל**, הורשע נאשם נעדר עבר פלילי, בהתאם להודאתו, בכך ששבר על ראשו של המתלונן בקבוק, ובאמצעות הבקבוק השבור חתך את פניו וזרועו. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו לשנת מאסר בפועל.
- ו. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 11173-04-12 **יצחק נביאן נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בהתאם להודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, ונידון לשנת מאסר בפועל.
- ז. בת"פ 46974-06-14 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' פלוני**, הורשע נאשם בעל עבר פלילי, בהתאם להודאתו, בכך שאחז בשבר בקבוק זכוכית ודקר באמצעותו את אחיו בכתפו. על אף נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם הוא נידון ל-13 ח' מאסר בפועל.

באשר לפסיקה הנוהגת בעבירות איומים, הרי שזו נעה בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל, הכל בהתאם לנסיבות (ור' לענין זה את רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, ות"פ (שלום רמלה) 2246/08 מדינת ישראל נ' יאן).

יצוין כי רוב גזרי הדין אותם הגיש לעיוני ב"כ הנאשם אינם יכולים לשמש כאמת מידה לענייננו, שכן הם נטו לקולא משום הודאתו של הנאשם, קבלת תסקיר חיובי בעניינו, או נסיבות אישיות קשות במיוחד.

כך גם באשר לחלק מגזרי הדין אותם הגישה ב"כ המאשימה, אשר משקפים מעשים חמורים יותר מהמקרה שלפניי.

11. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים בנסיבות תיק זה, ובהתאם לסעיף 40ג לחוק, לפיו יש לקבוע מתחם אחד אף אם האירוע כולל מספר עבירות, אני קובעת **מתחם עונש הולם** שהינו בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

12. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ואילץ בכך את המתלונן להעיד בבית המשפט. לקולא שקלתי את העובדה כי הינו נעדר עבר פלילי, את נסיבות חייו הקשות כפי שהוצגו על ידו ועל ידי אחיו, את מצבו הכלכלי כיום, ואת הבעת הצער על הארוע.

13. בשקלול מלוא השיקולים אשר פורטו לעיל סבורני כי על בית המשפט לשלוח קול ברור לפיו מי שחוטא בעבירת אלימות קשה, אף אם לראשונה, יענש באופן מרתיע וממשי. על אזרחי המדינה לחוש מוגנים מפני התקפות אלימות, הן בין כותלי ביתם והן בציבור. על מי שנוטל בקבוק, שובר אותו, תוקף את חברו באמצעות השברים, וגורם לו לפגיעה ולצללקת, לדעת כי ישלם בבוא היום את המחיר על מעשיו. עם זאת, ומתוך התחשבות בנסיבותיו המקלות של הנאשם לא ימוצה עימו הדין, ולפיכך המאסר אשר יוטל עליו יהיה קרוב לרף התחתון של המתחם.

14. **נוכח המפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 9 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

למען הסר ספק מובהר כי הטלת 2 המאסרים המותנים נועדה להקל עם הנאשם באמצעות הבחנה בין עבירות עוון לעבירות פשע, וכי הנאשם לא ישא בשל הפעלת המאסרים המותנים בגין עבירות האלימות מאסר העולה על 8 חודשים בסך הכל.

- ד. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.8.15.
- ה. פיצוי בסך 4000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם בביצוע אחד התשלומים, יעמוד הפיצוי כולו לפרעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ' טבת תשע"ה, 11 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.